

Lovforslag nr. L 129

Folketinget 2011-12

Fremsat den 28. marts 2012 af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkeskolen

(Godkendelse af specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder m.v.)

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1569 af 21. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om bopælskommunens inddragelse og god-

kendelse af undervisningstilbud til børn og unge, der af bopælskommunen er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedpunkter

1.2. Lovforslagets baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

2.2. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedpunkter

Det foreslås med lovforslaget, at børne- og undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bopælskommunens inddragelse og godkendelse af undervisningstilbuddet til børn, der af de sociale myndigheder i bopælskommunen (den anbringende kommune) er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune.

Bemyndigelsen påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet ligger (beliggenhedskommunen), skal inddrage bopælskommunen (den anbringende kommune) i de tilfælde, hvor barnet foreslås henvist til specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet.

Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunerne om henvisning af barnet til specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet, må kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen henvise barnet til et undervisningstilbud i folkeskolen, herunder til en kommunal specialklasse eller til en kommunal specialskole.

Der påtænkes desuden fastsat regler om, at beliggenhedskommunen skal inddrage bopælskommunen (den anbringende kommune) i beslutningen om, hvilket undervisningstilbud barnet skal have i folkeskolen, herunder rammerne for den faglige dialog mellem kommunerne med henblik på at fastlægge et relevant undervisningstilbud til barnet.

1.2. Lovforslagets baggrund

I foråret 2010 gennemførte den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL en analyse af specialundervisningen i folkeskolen. Resultaterne af analysen fremgår af rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« fra juni 2010.

Det fremgår af rapporten, at udgangspunktet for tilrettelæggelse af specialundervisning bør være, at elevernes udvikling og læring i videst mulig omfang skal understøttes i den almindelige folkeskole og i elevens nærmiljø. Dette er også det bærende princip i Salamanca-erklæringen, som Danmark tiltrådte i 1994, og i FN-konventionen af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap, som Danmark har ratificeret den 13. juli 2009. Det fremgår således af FN-konventionen, at deltagerstaterne skal sikre et inkluderende uddannelsessystem på alle niveauer, der blandt andet tager sigte på, at personer med handicap får den nødvendige støtte i det almindelige uddannelsessystem til at lette deres effektive uddannelse.

Rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« viser, at udviklingen i Danmark er gået i retning af, at flere og flere elever udskilles til undervisning i specialklasser og specialskoler, og at udgifterne på området er i kraftig vækst.

Det fremgår således af rapporten, at ca. 84.000 elever eller 14,3 procent af alle elever i folkeskolen i skoleåret 2008/09 modtog specialundervisning. Der anvendes ca. 13 mia. kr. årligt på specialundervisningsområdet, hvilket svarer til knap 30 procent af de samlede udgifter til folkeskolen.

Ca. 33.000 elever af de ca. 84.000 elever modtog specialundervisning i specialklasser og specialskoler, svarende til 5,6 procent af alle elever i folkeskolen. Der anvendes ca. 7,9 mia. kr. årligt til specialklasser og specialskoler. Heraf udgjorde udgifterne til interne skoler på anbringelsessteder skønsmæssigt mellem ½ og ¾ mia. kr.

Sammenlignet med Sverige og Finland udskilles der forholdsvis mange elever i Danmark til specialklasser og specialskoler.

Endvidere fremgår det af rapporten, at ca. 19.000 elever af de ca. 33.000 elever modtog specialundervisning på specialskoler, herunder interne skoler på anbringelsessteder og lignende.

Det foreslås i rapporten, at kommunerne bør tilstræbe, at børn, som er anbragt uden for hjemmet, i størst muligt omfang tilbydes undervisning i den almindelige folkeskole. Det foreslås desuden, at der i forbindelse med anbringelse af børn i en anden kommune bør søges indgået en aftale mel-

lem skolekommunen og den anbringende kommune om at reducere brugen af interne skoler mest muligt, og at der løbende følges op herpå.

Det fremgår endvidere af rapporten, at undersøgelser af effekten af specialundervisningen indikerer, at en stor del af de elever, der i dag segregeres i specialklasser og på specialskoler, herunder på interne skoler, også vil kunne modtage støtte inden for rammerne af den almindelige folkeskole med en mere hensigtsmæssig indretning og udnyttelse af folkeskolen.

Som opfølgning på rapporten blev det i aftalen mellem den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2011 tilkendegivet, at den tidligere regering og KL i fællesskab ville arbejde for en omstilling af folkeskolen, således at målsætningen om inklusion kan bidrage til en reduktion af den andel af ressourcerne, der anvendes til specialundervisning. Kommunerne vil styre og prioritere området under hensyntagen til denne målsætning. Det fremgår af aftalen, at frigjorte ressourcer på området blandt andet kan styrke den almindelige undervisning i folkeskolen.

Det fremgår desuden af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at den høje grad af udskillelse strider mod de politiske målsætninger - lokalt og nationalt - om, at den almindelige folkeskole skal være rummelig og kunne omfatte hovedparten af børn med særlige behov.

Endelig fremgår det af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) blandt andet ville arbejde for, at der gennemføres en lovændring, således at den anbringende kommune fremover skal medvirke ved udarbejdelsen af og godkende det endelige specialundervisningstilbud i beliggenhedskommunen.

Ifølge tal fra Ankestyrelsen var der i 2009 anbragt ca. 12.000 børn mellem 0 og 17 år uden for hjemmet. Af de ca. 12.000 anbragte børn var der ca. 3.000 børn, som var henvist til specialundervisning i dagbehandlingstilbud eller anbringelsessteder.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

De gældende regler om henvisning af børn til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder er indsat i folkeskolelovens § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, ved lov nr. 412 af 26. juni 1998.

Det forhold, at bopælskommunen (den anbringende kommune) skal inddrages og godkende undervisningstilbuddet til børn, der af de sociale myndigheder er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt på et anbringelsessted i en anden kommune, er ikke reguleret i folkeskoleloven.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 412 af 26. juni 1998 (lovforslag nr. L 14, Folketinget 1997-98 (2. samling)), at et overordnet formål er at sikre, at børn i den undervisningspligtige alder, herunder børn der er anbragt uden

for hjemmet, modtager en undervisning, der lever op til kravene i lovgivningen om undervisningspligtens opfyldelse.

Når et barn henvises af de kommunale sociale myndigheder til et dagbehandlingstilbud eller anbringes i et anbringelsessted i eller uden for bopælskommunen (den anbringende kommune), skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor institutionen ligger (beliggenhedskommunen), tage stilling til barnets skolegang, jf. § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, i folkeskoleloven.

Det er således kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, der har kompetencen til at træffe afgørelse om barnets skolegang. Det er også kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, der har ansvaret for, at barnet får et skoletilbud umiddelbart efter anbringelsen, eventuelt ved iværksættelse af enkeltmandsundervisning som en midlertidig løsning, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 1.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at barnet ikke har behov for specialundervisning, skal barnet indskrives i folkeskolen. Barnet skal også indskrives i folkeskolen, hvis barnet har behov for specialundervisning, der kan opfyldes i forbindelse med undervisning i en almindelig klasse med støtte, i en kommunal specialklasse eller i en kommunal specialskole.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 412 af 26. juni 1998 (lovforslag nr. L 14, Folketinget 1997-98 (2. samling)), at det kun er børn, der har så store vanskeligheder, at det i kortere eller længere tid vil være mest hensigtsmæssigt at undervise dem i deres anbringelsessted, der kan henvises til specialundervisning i anbringelsesstedet. Det samme gælder for børn, der er henvist til et dagbehandlingstilbud.

Det er fastsat i § 68 b, stk. 1, i lov om social service, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med den handleplan, som skal udarbejdes i henhold til § 140 i lov om social service. Samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den kommune, hvor institutionen ligger, forud for anbringelsen.

I de tilfælde, hvor barnet er anbragt i en anden kommune end den anbringende, forudsættes det, at der etableres et samarbejde mellem de sociale myndigheder og skolemyndighederne i den anbringende kommune og skolemyndighederne i beliggenhedskommunen.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 412 af 26. juni 1998 (lovforslag nr. L 14, Folketinget 1997-98 (2. samling)), at henvisning af børn og unge til specialundervisning i et dagbehandlingstilbud forudsætter, at der mellem kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen og private eller selvejende dagbehandlingstilbud på forhånd er indgået en overenskomst om dagbehandlingstilbuddets generelle egnethed til at varetage specialundervisning af børn. Det samme gælder for henvisninger til private eller selvejende anbringelsessteder, der er oprettet eller godkendt efter lov om social service.

De nærmere regler om overenskomsterne er fastsat i bekendtgørelse nr. 885 af 7. juli 2010 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand (specialundervisningsbekendtgørelsen).

Efter specialundervisningsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, skal overenskomsten mindst omfatte læse- og timeplaner, personalets kvalifikationer, tilsynsfunktionen og dens indhold, den pædagogisk-psykologiske betjening, budgettet for undervisningen, aflæggelse af regnskab samt registrering og indberetning til kommunalbestyrelsen af magtanvendelse over for elever.

Følgende anbringelsessteder og dagbehandlingstilbud kan varetage specialundervisning efter folkeskolelovens § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5:

- Socialpædagogiske opholdssteder, der er godkendt i henhold til § 142, stk. 7, i lov om social service.
- Døgninstitutioner, herunder sikrede døgninstitutioner, der er oprettet eller godkendt i henhold til § 67 i lov om social service.
- Dagbehandlingstilbud. Oprettelse og drift af dagbehandlingstilbud er ikke omfattet af servicelovens bestemmelser. Henvielse af børn til dagbehandlingstilbud kan imidlertid ske efter servicelovens regler om iværksættelse af foranstaltninger, jf. § 52, stk. 3, nr. 1 og 3, i lov om social service.

Regionale anbringelsessteder, der er oprettet eller godkendt i henhold til lov om social service, er også omfattet af bestemmelserne i folkeskolelovens § 22, stk. 5. Der skal derfor på samme måde som for de selvejende eller private anbringelsessteder indgås overenskomst om anbringelsesstedets generelle egnethed til at varetage specialundervisning af børn, før der kan foretages henvisning af et barn til specialundervisning i det regionale anbringelsessted.

I de tilfælde, hvor barnet er bragt i en anden kommune end bopælskommunen (den anbringende kommune), kan kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen kræve refusion i henhold til § 1, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse nr. 355 af 24. april 2006 om hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler. Der kan kræves refusion, uanset om barnet undervises i folkeskolen eller modtager specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet.

Kommunalbestyrelsens krav på refusion omfatter alle udgifter i forbindelse med barnets undervisning, herunder eventuelle udgifter til undervisning i fritiden, til befordring og ophold i skolefritidsordning. Også udgifter til pædagogisk-psykologisk rådgivning, talepædagogisk bistand og udgifter i forbindelse med kommunens tilsyn med dagbehandlingstilbuddet og anbringelsesstedet kan indgå i refusionen.

Efter folkeskolelovens § 51, stk. 9, kan forældrene indbringe kommunalbestyrelsens afgørelse om henvisning, afslag på henvisning og tilbagekaldelse af henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

2.2. Den foreslåede ordning

Det er regeringens målsætning, at vi skal have en faglig stærk folkeskole for alle. Det forudsætter en omstilling af folkeskolen, hvor kommunerne får brug for mere fleksibilitet i tilrettelæggelsen af undervisningen til elever med særlige behov.

Med henblik på at inkludere flere børn i folkeskolen foreslås det med lovforslaget, at børne- og undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bopælskommunens (den anbringende kommune) inddragelse og godkendelse af undervisningstilbuddet til børn, der af de sociale myndigheder i bopælskommunen (den anbringende kommune) er henvist til et dagbehandlingstilbud eller bragt i et anbringelsessted i en anden kommune.

Bemyndigelsen forventes udnyttet til, at der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet ligger (beliggenhedskommunen), skal inddrage bopælskommunen (den anbringende kommune) i de tilfælde, hvor barnet foreslås henvist til specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet.

Det vil blive præciseret i reglerne, at det kun er børn, der har så store vanskeligheder, at det i kortere eller længere tid vil være mest hensigtsmæssigt at undervise dem i deres anbringelsessted, der kan henvises til specialundervisning i anbringelsesstedet. Det samme gælder for børn, der er henvist til et dagbehandlingstilbud.

Der påtænkes endvidere fastsat reglerne om, at bopælskommunen (den anbringende kommune) skal godkende det foreslåede undervisningstilbud i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet. Der vil således blive mulighed for, at bopælskommunen (den anbringende kommune) ud fra sit kendskab til barnet kan foreslå, at barnet i stedet henvises til et undervisningstilbud i folkeskolen. Det kan enten være et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer eller et undervisningstilbud i en kommunal specialklasse eller en kommunal specialskole.

Ingen børn i den undervisningspligtige alder må være uden et undervisningstilbud, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 1. I de tilfælde, hvor der ikke er taget stilling til barnets undervisningstilbud forud for anbringelsen, fx fordi anbringelsen er sket akut, vil der blive fastsat en frist på 15 dage for bopælskommunens (den anbringende kommune) godkendelse eller afslag af det foreslåede undervisningstilbud i anbringelsesstedet. I den mellemliggende tid skal beliggenhedskommunen iværksætte enkeltmandsundervisning, medmindre bopælskommunen, der afholder udgifterne til den midlertidige ordning, godkender en anden løsning. De samme regler påtænkes fastsat for børn, der er henvist til et dagbehandlingstilbud.

Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunerne om henvisning af barnet til specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet, må kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen henvise barnet til et under-

visningstilbud i folkeskolen, herunder til en kommunal specialklasse eller en kommunal specialskole.

Der påtænkes fastsat regler om, at beliggenhedskommunen skal inddrage bopælskommunen (den anbringende kommune) i beslutningen om, hvilket undervisningstilbud barnet skal have i folkeskolen, herunder om rammerne for den faglige dialog mellem kommunerne med henblik på at fastlægge et relevant undervisningstilbud til barnet. Bopælskommunen (den anbringende kommune) vil også skulle inddrages, hvis beliggenhedskommunen ønsker at ændre undervisningstilbuddet væsentligt som følge af, at barnets undervisningsbehov ændres. Det vil fortsat være kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, der træffer den endelige beslutning om barnets henvisning til et undervisningstilbud i folkeskolen og eventuelle senere ændringer af barnets undervisningstilbud i folkeskolen.

Børn, der er anbragt på de sikrede døgninstitutioner, jf. § 67, stk. 3, i lov om social service, vil normalt ikke have mulighed for at forlade institutionen. Der påtænkes derfor fastsat særlige regler for børn på de sikrede døgninstitutioner, der ikke kan modtage et undervisningstilbud i folkeskolen, men skal henvises til specialundervisning på institutionen.

Lovforslaget ændrer ikke de gældende bestemmelser om, at forældrene kan indbringe kommunalbestyrelsens afgørelse om henvisning, afslag på henvisning og tilbagekaldelse af henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 9.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Hensigten med forslaget om, at den henvisende kommune i forbindelse med anbringelsessager skal inddrages i skolekommunens overvejelser om det relevante skoletilbud og efterfølgende skal godkende tilbuddet, er at sikre, at de pågældende elever får de relevante undervisningstilbud. Efter de gældende bestemmelser er der ikke tilstrækkelig sammenhæng mellem undervisnings- og finansieringsansvar, da det er skolekommunen (beliggenhedskommunen), der fastsætter undervisningstilbuddet, og den anbringende kommune (bopælskommunen) der betaler herfor. Med forslaget reduceres risikoen for, at skolekommunen ikke i tilstrækkeligt omfang

overvejer det relevante undervisningstilbud til de anbragte elever. Forslaget vil som udgangspunkt ikke at have udgiftsmæssige konsekvenser for de involverede kommuner.

Samlet set vurderes lovforslaget derfor at være udgiftsneutralt.

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Danmarks Lærerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindsamfund, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Det Centrale Handicapråd, Forbundet for Pædagoger og Klubfolk (BUPL), Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen for Opholdssteder og Skole- og Behandlingstilbud, Landsorganisationen i Danmark, Landsamråd for PPR-chefer, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, Socialpædagogernes Landsforbund, Ungdomsskoleforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 (§ 20, stk. 7)

Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bopælskommunens (den anbringende kommune) inddragelse og godkendelse af undervisningstilbuddet til børn og unge, der af bopælskommunen (den anbringende kommune) er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune.

Bemyndigelsen påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet ligger (beliggenhedskommunen), skal inddrage bopælskommunen (den anbringende kommune) i de tilfælde, hvor barnet foreslås henvist til specialundervisning i dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet.

Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunerne, må barnet af den kommunalbestyrelse, hvor dagbehandlingstilbuddet eller anbringelsesstedet ligger, henvises til et undervisningstilbud i folkeskolen, herunder en specialklasse eller en specialskole.

Der påtænkes desuden fastsat særlige regler for børn på de sikrede døgninstitutioner, der ikke har mulighed for at forlade institutionen. Disse børn kan ikke modtage et undervisningstilbud i folkeskolen, men skal henvises til specialundervisning på institutionen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger om det nærmere indhold af de regler, der vil blive fastsat, jf. bemærkningerne i afsnit 2.2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 2012.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1569 af 21. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om bopælskommunens inddragelse og godkendelse af undervisningstilbud til børn og unge, der af bopælskommunen er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2012.